

عنوان مقاله:

تاب آوری، بهزیستی روان شناختی کیفیت زندگی مادران کودکان ناشنوا

محل انتشار:

اولین همایش ملی کودک و نوجوان (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مریم چنگیزی - دانشجوی کارشناس ارشد روان شناسی مثبت گرا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نایین

شهناز خالقی پور - دانشگاه آزاد اسلامی

جلال وهابی هماباد - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نایین

خلاصه مقاله:

فراگیری مهارت‌های زندگی موجب می شود که فرد در ارتباطات رنج کمتری را تحمل کند. مفهوم تاب آوری نه فقط افزایش قدرت تحمل سازگاریست بلکه مهمتر از آن حفظ سلامت روان ارتقاء آن است تاب آوری به افرادی آموزد تا با مشکلات نا ملایمات روبرو شوند بدون اینکه دچار آسیب شوندو این موقعیتها را فرصتی برای رشد خود مورد استفاده قراردهند. تاب آوری سازگاری مثبت در برابرشرایط ناگوار است تقویت آن تاثیر بسزایی در سازگاری با شرایط مختلف زندگی سلامت روان دارد. تاب آوری در مورد کسانی است که در معرض خطر قرار می گیرند ولی دچار اختلال نمی شوند از این رو شاید بتوان گفت که مواجه شدن باخطر شرط لازم برای آسیب پذیریست اما شرط کافی نیست تاب آوری توانایی بازگشت به عقب بهبود یا انطباق موفق در مواجه باآسیب یا مانع است عوامل محافظتی نقش بلوکهای ساختاری تاب آوری برای توانمند کردن فرد جهت غلبه بر عوامل فشارزای زندگی را ایفا می کند. مادران به علت نقشی که در خانواده دارند مسیولیت‌های بیشتری در قبال کودکان کمشنوا دارند ومشکلات مربوط به مراقبت والدین بهویژه مادر را درمعرض خطر ابتلا به مشکلات مربوط به سلامت روانی بهزیستی روانشناختی قرار میدهد. به نظر میرسد استرس تاثیر نیرومندی بر بهزیستی داشته باشد. با توجه به رابطه بین سلامت جسمی بهزیستی، به نظر میرسد وقتی سلامت جسمی افراد به خطر میافتد بهزیستی نیز کاهش مییابد. بنابراین لزوم آموزش تاب آوری به این گروه اهمیت دارد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، بهزیستی روان شناختی، کیفیت زندگی، مادران کودکان ناشنوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/844630>

